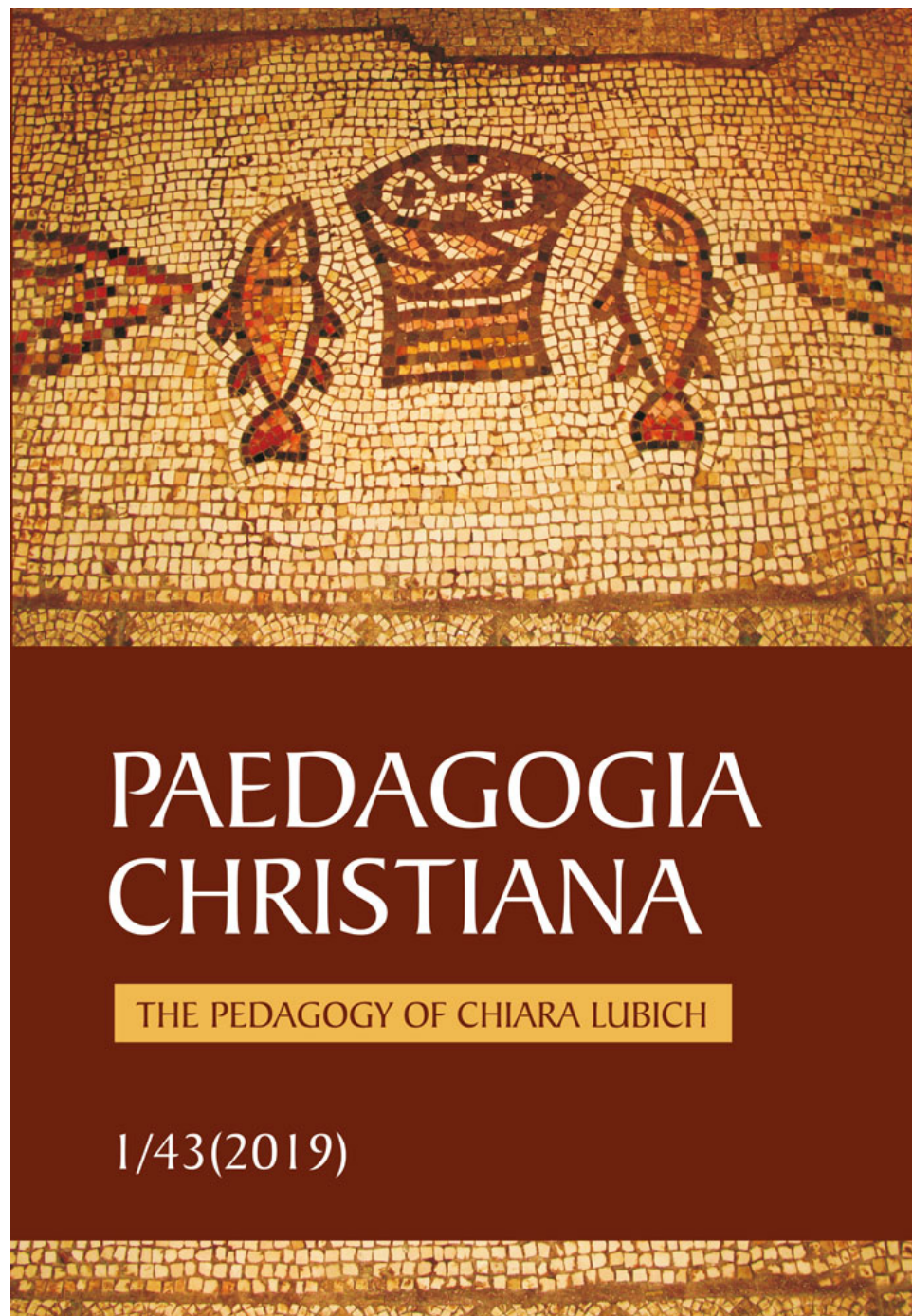

O pedagogii Chiary Lubich w czasopiśmie "Paedagogia Christiana"

O pedagogii Chiary Lubich w polskim czasopiśmie naukowym "Paedagogia Christiana", wydawanym przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu .

„Aspekt wychowawczy zawsze towarzyszy doświadczeniu Lubich, od czasu, kiedy zaczęła pracować jako nauczycielka w szkole podstawowej w dolinach Trydentu, poprzez zaangażowanie w zakładaniu szkół formacyjnych i wyższych instytutów w Ruchu, a po

utworzenie Instytutu Uniwersyteckiego Sophia (2007)" – podkreśla abp Vincenzo Zani, sekretarz Kongregacji ds. Edukacji Katolickiej w *Słowie wstępnym* do 43 tomu czasopisma Paedagogia Christiana zatytułowanym *The Pedagogy of Chiara Lubich*. Publikacja jest dostępna online: [Vol 43, No 1 \(2019\): The Pedagogy of Chiara Lubich](#) oraz w Wydawnictwie Naukowym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika:
<https://wydawnictwo.umk.pl/pl/magazines/series/2613/paedagogia-christiana-1192007>

Na strukturę tomu składa się 13 artykułów oraz trzy sprawozdania i trzy recenzje księzek opublikowanych poza Polskę. Tom otwiera hiszpański filozof Jesús Morán, który zarysowuje antropologiczną perspektywę Chiary Lubich na trzecie tysiąclecie. Autorki następujących dwóch artykułów, pedagog niemiecka Monika Scheidler i polska – Dorota Kornas-Biela, ukazują implikacje pedagogiczne, wynikające z analizy testów Lubich dotyczących jej doświadczenia duchowego. Trzy kolejne artykuły usytuowane są w obszarze pedeutologii. Włoski: Michele De Beni, Italo Fiorin oraz Maria Teresa Siniscalco, z pism Lubich wydobywają postrzępione cechy współczesnego nauczyciela i wychowawcy oraz nowego kształtu współczesnej szkoły. Kolejne teksty traktują o społecznym wymiarze wychowania, jaki wywołują zmiany z omawianego doświadczenia wychowawczego. Brazylijska pedagog Maria José Dantas przedstawia specyficzną metodę formacyjno-wychowawczą o zasięgu globalnym – konferencje telefoniczne Collegamento CH; Giuseppe Milan z Padwy nakreśla propozycję wychowania w wielokulturowości; Mariola T. Kozubek wskazuje na miłość jako specyficzną dynamikę wychowania w rodzinie; Argentynki – Maria Ines Nin Marquez i Carina Rossa piszą o wychowaniu interpersonalnym z perspektywy pedagogiki i kognitywistyki. Ostatnie trzy artykuły dotyczą konkretnych aplikacji pedagogicznej myśli Lubich do praktyki wychowawczej: Hiszpanie – Robert Roche Olivar i Sandra Rodriguez Gil opisują wychowanie prospołeczne inspirowane charyzmatem jedności; Argentynka Maria Nieves Tapia odnajduje punkty zbieżne pedagogii uczenia się przez siebie (jej autorstwa) i pedagogii jedności; Tajwanka Sonja Mei Tin Huang zapoznaje czytelników z inkulturowaniem myśli Lubich na uniwersytecie w kontekście azjatyckim.

Sprawozdania dotyczą trzech międzynarodowych wydarzeń naukowych, które miały miejsce w czerwcu 2018 r.: Paolo De Maina pisze o interdyscyplinarnej konferencji „Wyobrażenia socjologiczne i promocja społecznej kategorii «działania agapiczne»” (Włochy, Salerno); Teresa Boi przedstawia seminarium naukowe teoretyków i praktyków „Pedagogika w dialogu: badania, zastosowanie i perspektywy” (Słowenia, Škofja Loka); Carina Rossa relacjonuje IV Międzynarodowy Kongres Cattedre Scholas „Uniwersytet i szkoła. Promocja uniwersytetu otwartego” (Włochy, Castel Gandolfo).

Recenzje obejmują trzy pozycje odnoszące się do wpływu charyzmatu jedności na różne obszary życia społecznego i kulturowego. Witold Kania recenzuje książkę *Promocja dobrobytu i ochrona integralna dzieci i młodzieży* autorstwa Viviany Carlevaris Colonnetti i Cariny Rossy, wydanej w języku hiszpańskim w Buenos Aires i Madrycie (2018), dotyczącej problemu ochrony nieletnich; Raul Silva odnosi się do interdyscyplinarnej analizy tekstu Lubich zawartej w wieloautorskiej książce pt. „Zmartwychwstanie Rzymu”. *Dialogi interdyscyplinarne o miłości*,

osobie i relacjach, wydanej w języku włoskim w Rzymie (2017); Araceli Del Pozo recenzuje książkę *Dialog życia* autorstwa Silviny Chemen i Francisca Canzaniego, wydaną w języku hiszpańskim w Buenos Aires (2013) oraz w języku angielskim w Nowym Jorku (2015).

Refleksja nad pedagogią Chiary Lubich prowadzi do tych przestrzeni i aspektów wychowania, które współcześnie są zazwyczaj marginalizowane lub nawet pomijane, ustępując miejsca badaniom nad skutecznym przygotowywaniem dojrzewającego człowieka do funkcjonowania w sferze społeczno-gospodarczej. Chiara Lubich przekonuje jednak, że w wychowaniu liczy się wspólnota, relacja z Bogiem, wzajemny szacunek, posunięty a do siebie nawzajem. Warto przemyśleć tę pedagogię, tym bardziej że jest ona pozytywnie weryfikowana w doświadczeniu pojedynczych osób i wspólnot. Zachęcam do lektury, mam nadzieję, że zainspiruje ona nie tylko do dalszego poznawania pism Chiary Lubich, ale także do bardziej humanistycznego postrzegania wychowania zarówno w ramach teoretycznej refleksji nad nim, jak i w praktyce pedagogicznej.

Mariola T. Kozubek

Redaktor naukowy tomu